

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำหนาว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันเสาร์ที่ ๑๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดของข้าราชการ วันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นวันทำงาน
ของราชการ นี่เป็นหลักการของการดำเนินชีวิต เพื่อเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญ
นำชีวิต

วันจันทร์ถึงวันศุกร์เป็นวันทำงานของข้าราชการ เพราะเหตุผลว่ามนุษย์เรา
ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมบุญนำชีวิต พัฒนาระหว่างทางวิทยาศาสตร์และพัฒนา
ทางจิตใจไปพร้อม ๆ กัน เราถึงจะได้เข้าสู่ชีวิตที่ประเสริฐ

ที่เราพากันเกิดมาเป็นมนุษย์ มนุษย์ต้องมีหลักการ มีอุดมการณ์และต้องมี
อุดมธรรม ไม่ทำอะไรตามใจที่เราไม่รู้ไม่เข้าใจ จะทำอะไร คิดอะไร พูดอะไร
ประกอบอาชีพอะไรต้องรู้ต้องเข้าใจ เราทั้งหลายถึงจะได้มีหลักการอุดมการณ์
และก็มีอุดมธรรม

วันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุด เพื่อให้มนุษย์เราไปโบสถ์ไปวัดไปมัสยิด
เพื่อยกเลิกภาระกิจทางภายนอกหมด วันจันทร์ถึงวันศุกร์ให้ทำงานพร้อมกับการ
การประพฤติการปฏิบัติธรรมไปพร้อม ๆ กันเลย

การทำงานก็ให้เป็นการปฏิบัติธรรม การปฏิบัติธรรมก็ให้เป็นการทำงาน สองอย่างนี้จะแยกกันไม่ได้ เพราะระหว่างจิตใจกับวิทยาศาสตร์นี้ต้องไปพร้อม ๆ กัน

การปฏิบัติธรรมถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ความรู้ความเข้าใจอย่างนี้จะไม่มีต่อหน้าและลับหลัง ไม่ใช่หน้าอย่างหนึ่งหลังอย่างหนึ่ง เป็นผู้บริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาททั้งอาชีพ เป็นผู้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์คุณไม่มีต่อหน้าและลับหลัง

การประพฤติการปฏิบัติธรรมก็ต้องมีความสุข ต้องมีปิติมีสุขมีเอกัคคตา

ถ้าเราไม่มีปิติไม่มีสุขไม่มีเอกัคคตาเราก็มีความทุกข์ การประพฤติการปฏิบัติของเราต้องไม่มีความทุกข์ ต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ความทุกข์ใจไม่สบายใจ ความหมายอันเดียวกันกับโรคซึมเศร้า โรคซึมเศร้ากับความทุกข์ใจมันคืออันเดียวกัน

ร่างกายนี้ให้เราเข้าใจ ร่างกายของเรานี้ที่มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายุตะนะทั้ง ๖ เป็นเพียงอุปกรณ์ อุปกรณ์กับกรรมกรก็คืออันเดียวกันนะ เราต้องรู้ว่ากายของเรานี้เป็นอุปกรณ์ดำเนินชีวิต อุปกรณ์กับกรรมกรก็คืออันเดียวกัน

เราทั้งหลายต้องรู้ว่ากายวาจา กิริยามารยาทอาชีพมันเป็นอุปกรณ์หรือว่าเป็นกรรมกร

เราทั้งหลายต้องรู้ต้องเข้าใจที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสว่า มนุษย์เราต้องรู้เข้าใจ ไม่รู้ไม่เข้าใจไม่ได้ ต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจแล้วจะปฏิบัติไม่ถูกต้อง

มนุษย์เราต้องรู้ธรรมรู้สภาวะธรรม จะได้ปฏิบัติถูกต้องทั้งทางกายวาจา กิริยามารยาทและอาชีพ ต้องถูกต้องนะ เราถึงจะมีศีลหรือว่าศีลปะ เราจะได้

ไปตามความจริงไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม เราทั้งหลายจะได้หยุดสัญชาตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตน

การเรียนหนังสือถ้าเราไม่เข้าใจมันจะไปเพื่อตัวเพื่อตน การทำงานถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะเป็นไปเพื่อตัวเพื่อตน นกกายวาจากิริยามารยาทต่าง ๆ จะเป็นไปเพื่อตัวเพื่อตน

เราต้องรู้เข้าใจด้วยสติด้วยปัญญา เพื่อเราจะเข้าถึงธรรมเข้าถึงธรรมนุญ เพื่อจะเอาธรรมนำชีวิตเพื่อหยุดสัญชาตญาณหรือหยุดความรู้สึก

เราทุกคนจะเอาความรู้สึกนำชีวิตไม่ได้ เอาความชอบไม่ชอบไม่ได้

ความชอบคือกาม กามคือตัวตน เราจะตรึกในกามไม่ได้ จะไปจมอยู่ในกาม แห่อยู่ในกามไม่ได้ เราจะไปตรึกในพยาบาทความไม่ชอบความปฏิกษะไม่ได้

เราต้องรู้เข้าใจ ความชอบไม่ชอบมันคือสัญชาตญาณที่เป็นตัวเป็นตนนะ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ไม่ได้ไปตามความชอบความไม่ชอบ เราทั้งหลายจะได้สร้างความดีที่เป็นบารมีอย่างต้น อย่างกลาง อย่างละเอียดด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราทั้งหลายจะได้ไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม เราจะได้เป็นผู้มีศีลสมาธิปัญญา เอาความรู้สึกนำชีวิต เอาความชอบไม่ชอบคือบุคคลที่ไม่มีศีลสมาธิปัญญานะ เป็นผู้ไม่ได้บรรลุนิติภาวะนะ เพราะว่ายังไม่รู้ไม่เข้าใจในชีวิตที่ประเสริฐ ยังทำอะไรหวังผลตอบแทน ทำความดีเพื่อจะเอาเพื่อจะมีเพื่อจะเป็น

เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะไม่เข้าถึงความพอดีนะ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ของเมืองไทย ท่านถึงตรัสกับพสกนิกรชาวไทยชาวโลกว่า เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ ต้องเข้าถึง

ความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี เน้นรายละเอียดทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาท เราถึงจะมีทั้งความสงบมีทั้งปัญญา มีปัญญามีความสงบ

เราคิดดูดี ๆ นะ เราอยากให้มันมากมันก็ไม่มาก เราอยากให้มันน้อยมันก็ไม่น้อย เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ

มนุษย์เราถึงมีความสุขด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เราทั้งหลายจะไม่ได้เอาความรู้สึกลำบาก เราจะได้เอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต

วันจันทร์ถึงวันศุกร์เราก็มีความสุขในการทำหน้าที่ของแต่ละคนนะ ต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ ให้มันเกิดปิติเกิดสุขเกิดเอ็กคตา ต้องมีหลักการอุดมการณ์ และอุดมธรรมอย่างนี้

ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ ถ้าเราทำอะไรเพื่อส่วนตนมันก็มีหลักการมีอุดมการณ์ มันไม่มีอุดมธรรมนะ มันจะเป็นอุดมแห่งความหลงนะ ให้รู้ให้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ

พวกเราไปอยู่ที่ไหนต้องให้เข้าใจในธรรมในสภาวะธรรม ให้เรารู้ให้เข้าใจว่า เรามีร่างกาย มีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายุตนะทั้ง ๖ เมื่อเรามีสิ่งภายนอก มันก็ต้องมีภายใน มันจะเป็นคู่กันสองอย่างนี้

เมื่อเรามีตารูปมันก็มี เมื่อเรามีหูเสียงมันก็มีนอกจากคนนั้นหูเสีย หูไม่ดี นอกจากผู้นั้นตามันเสียตามันไม่ดี

เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้รู้ธรรมรู้สภาวะธรรม เราจะได้ไปตามตาหูจมูกลิ้นกายใจ
ที่มาสัมผัส

เรารู้เข้าใจเราทั้งหลายจะได้รู้จักข้อสอบ รู้จักโจทย์คำถาม เราจะได้รู้ข้อสอบ
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราจะได้เข้าถึงบางอ้อ ว่าอ้อๆๆ เรามีตาก็มีรูปอย่างนี้ มีหูก็มีเสียงอย่างนี้
มีจมูกก็มีกลิ่น มีกายก็มีผัสสะ มีใจก็มีเรื่องจิตเรื่องใจเรื่องอารมณ์

เราต้องรู้เข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้เป็นธรรมเป็นประภัสสรมันเป็นใหญ่ แต่ละอย่าง
มันจะทำหน้าที่ของแต่ละหน้าที่ มันไม่ก้าวก่ายกันเลย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกให้เราเห็นว่าเราจะได้ก้าวก่ายหน้าที่
สิทธิซึ่งกันและกัน ทุกอย่างมันจะได้เป็นประภัสสร เพราะทุกอย่างมันเป็นอยู่ของมัน
อย่างนั้น เพื่อการประพบัติการปฏิบัติของเรามันจะได้ติดต่อต่อเนื่อง

คนเราถึงจะหัวไม่ดีก็ไม่ใช่ไร เพราะหัวดีหัวไม่ดีเป็นเรื่องอดีตไปแล้ว

เราต้องเข้าใจเรื่องอริยสัจสี่เอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต

การที่เรามีความสุขในปัจจุบันในข้อวัตรข้อปฏิบัติ คนหัวไม่ดีสมองมันก็จะค่อย
ดีขึ้น ด้วยความลงใจในพระพุทเจ้าในธรรมะในธรรมบุญ เราทั้งหลายมันก็จะดี
ทั้งทางวิทยาศาสตร์ดีทั้งทางใจไปพร้อม ๆ กัน

ให้พวกเราทั้งหลายรู้เข้าใจนะ การปฏิบัติธรรมของเราถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง
เป็นมนุษย์ยกเลิกต่อหน้าและลับหลัง สะอาดทั้งกายวาจาภิรียมารยาทสะอาดทั้งใจ
ไม่มีอะไรปกปิดซ่อนเร้น จะเป็นบริสุทธิ์คุณ ปฏิบัติสม่ำเสมอด้วยความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจมันจะสม่ำเสมอมันจะไม่ขาด มันจะไม่เกิน มันจะเข้าถึง
ความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี

สิ่งที่เป็นอดีตนั้นมันผ่านมาแล้วมันเกษียณแล้วทุกคนแก้ไขไม่ได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณมุนีพมดลยเดชทำนตรัสว่า ช่างหัวมัน
ช่างหัวเผือก มันผ่านไปแล้วมันเกษียณแล้่ว ปัจจุบันเป็นสิ่งที่สำคัญ เป็นวาระ
แห่งการประพฤติกการปฏิบัติ หรือว่าเป็นวาระของชาติ

เราต้องเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอเข้าถึงความพอดี อนาคตก็ไม่ต้องวิกลกังวล
อะไรเพราะอนาคตมันก็ไปจากปัจจุบันนี้แหละ เพราะปัจจุบันนี้เป็นความ
เจริญก้าวหน้าของอนาคต

เราต้องรู้เราต้องเข้าใจ เดียวนี้เรากำลังอยู่ในสิ่งเดียวกันนะ ระหว่างอดีตปัจจุบัน
อนาคตอยู่ในอันเดียวกันนะ เหมือนมีดเล่มหนึ่งทุกอย่างมันอยู่ในมีดเล่มนั้น
มันเป็นปัจจุบัน ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ กายวามารยาทอาชีพ
เป็นวาระสำคัญเป็นวาระแห่งชาติ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าปัจจุบันเราทั้งหลายให้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ
อย่าไปประมาท อย่าไปเพเลิดเพเลิน ต้องรู้เข้าใจให้พากันมีปิติมีความสุข
ในการประพฤติกการปฏิบัติ เพราะทุกอย่างมันคือกรรม กรรมมันจะเป็นกรรมกร
กายวากิริยามารยาทอาชีพมันเป็นกรรมเป็นกรรมกร

ต้นทุนของเรามันคือความหลงนะ ความรู้สึกที่เป็นสัญชาตญาณเป็นนิติบุคคล
ตัวตน ตัวตนคือความหลงเป็นเครื่องประกอบทุกข์ มันตกอยู่ในสัญชาตญาณ
แห่งวงจร

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายมารู้เข้าใจ มาหยุดวงจรด้วยความรู้ความเข้าใจ
ในการเวียนว่ายตายเกิด ปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญ เรื่องเกิดแก่เจ็บตายพลัดพราก
มันเป็นเรื่องใหญ่ นะ เราจะได้เห็นภัยในความไม่ถูกต้องหรือว่าเห็นภัยในวัฏฏสงสาร
เพราะเราต้องรู้เข้าใจ

พูดถึงรูปมันก็ไม่จบเพราะเรามีตาก็มีรูป พูดถึงเสียงก็ไม่จบเพราะเรามีหูก็มีกลิ่น
พูดถึงกลิ่นก็ไม่จบเพราะเรามีจมูกก็มีกลิ่น พูดถึงรสก็ไม่จบเพราะเรามีลิ้น
พูดถึงเวทนาทางกายมันก็ไม่จบมันก็ต้องมีผัสสะอย่างนี้แหละ พูดถึงใจอย่างนี้ก็ไม่จบ

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้หยุดด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้
ไปตามสิ่งแวดล้อม บุคคลเช่นนี้ถึงจะเป็นบุคคลที่มีศีลสมาธิมีปัญญา เป็นบุคคลที่
บรรลุนิติภาวะไม่ไปตามธาตุตามขันธ์ ไม่ไปตามอายตนะ ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม

เราทั้งหลายเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ประเสริฐ พวกเรารู้เข้าใจนะ การดำรงชีวิต
ดำรงธาตุ ดำรงขันธ์ ดำรงอายตนะ เราต้องรู้เข้าใจ เราจะได้ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม
ไม่ได้ไปตามผัสสะด้วยความรู้ความเข้าใจ

เราจะได้รู้ว่าเราเกิดมาทำไม เราเรียนหนังสือทำไม เราการทำงานทำไม
ทำไมเราถึงเป็นข้าราชการการเมืองหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือเป็นพ่อค้า
ประชาชน เราจะได้รู้ว่าการดำเนินชีวิตมันต้องให้ถูกต้อง

เราต้องมีความสุขในการดำเนินชีวิต เพื่อเราจะได้เอาธาตุทั้ง ๔ เอาชั้นทั้ง ๕ เอาอายตนะภายใน ๖ ที่กระทบภายนอกอีก ๖ ก็เป็น ๑๒ ดำเนินชีวิต

เราทั้งหลายพากันมาเน้นที่ตัวเรา เราไปแก้ใครไม่ได้หรอก

พระพุทธเจ้าท่านก็แก้ที่ท่านปฏิบัติที่ท่าน พระอรหันต์ได้ฟังพระธรรมเทศนา จากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็แก้ที่พระอรหันต์ เรารู้เข้าใจเราก็แก้ที่เรานี้แหละ

ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกท่านตรัสกับผู้ไปบรรพชาอุปสมบท กับท่าน ท่านบอกว่าเธอทั้งหลายจงพากันประพฤติพรหมจรรย์เถิด เพื่อเอาธรรม นำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต ยกเลิกสัญชาติญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตน มันจะเข้าทางสายกลางระหว่างวิทยาศาสตร์กับเรื่องจิตเรื่องใจมันจะไปพร้อม ๆ กัน มันจะเป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะ ทุกคนก็เข้าสู่ภาคประพฤติ ภาคปฏิบัติ เธอทั้งหลายจงพากันประพฤติพรหมจรรย์เถิด เพราะเราต้องรู้ต้องก้าวไป ด้วยความรู้ความเข้าใจ

มันจะไปยากอะไร ถ้าเรามีปิติมีความสุขใจการประพฤติการปฏิบัติมันก็ไม่ยากอะไร กลับจะมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาต่างหาก เพราะอันนี้มันถูกต้องนะ มันเป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา เป็นความดีที่ไม่มีโทษ

การประพฤติการปฏิบัติของเราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจนะ เราอยู่ที่ไหนก็มีกายวาจาภิรียมารยาทอาชีวะเราก็ปฏิบัติที่นั่น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่าการประพฤติการปฏิบัติให้รู้เข้าใจ ถ้ารู้เข้าใจแล้วมันจะไม่เลือกกาลไม่เลือกเวลา

ไม่เลือกสถานที่ มันเป็นเรื่องความคิดคำพูดการกระทำกิริยามารยาทอาชีวะ
มันไม่เลือกกาลไม่เลือกสถานที่ เป็นความพอดีไม่เลือกกาลสถานที่

เราอยู่กรุงเทพมหานคร อยู่เมืองหลวงเราก็ปฏิบัติที่นั่น เราอยู่ที่ต่างจังหวัด
อยู่ที่ชนบท อยู่ที่ป่าที่เขาเราก็ปฏิบัติที่นั่น เราต้องรู้เข้าใจในสิ่งที่ถูกต้อง

พระนิพพานคือความถูกต้อง ความถูกต้องทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ
คือความถูกต้องนะ พระนิพพานเป็นความพอดีเป็นความพอเพียงเพียงพอด้วยความรู้
ความเข้าใจเป็นสิ่งที่ว่างจากสิ่งที่เป็นนิติบุคคลตัวตน เป็นสิ่งที่ว่างจากสิ่งที่มีอยู่
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

รูปก็มีอยู่ เสียงก็มีอยู่ กลิ่น รส โผฏฐัพพะธรรมารมณ์ก็เป็นสิ่งที่มีอยู่

เรารู้เราเข้าใจมันก็สงบมันก็มีปัญญา มีปัญญามีความสงบ แต่ก่อนเราไม่รู้ไม่เข้าใจ
เราไปหาความว่างจากสิ่งที่ไม่มี ไปหาความว่างจากสิ่งไม่มีมันระดับกายวิเวก

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าต้องอาศัยกายวิเวก

กายวิเวกเราคิดดูดี ๆ นะ ถ้าเรารู้เข้าใจมันก็วิเวก เพราะความรู้เข้าใจนี้
จะทำให้เราไม่ตรึกในกามไม่ตรึกในพยาบาท เรายกเลิกตัวตนด้วยความรู้ความเข้าใจ
เราไม่ไปตามสิ่งแวดล้อมเราไม่ไปตามความหลงมันก็เกิดความวิเวก

คือถึงเป็นความวิเวก การสำรวมในพระปาฏิโมกข์หรือสำรวมอินทรียด้วยความรู้
ความเข้าใจเราทั้งหลายจะได้เข้าถึงความวิเวก เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่เข้าถึง
ความวิเวกเพราะมันเป็นตัวเป็นตน

ให้รู้เข้าใจในการประพบัติการปฏิบัติ ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจเราจะไปหาความวิเวก ภายนอกนะ ไปหาความวิเวกที่ทุ่งใหญ่เรศวรโน่น ไปหาความสงบความวิเวกจาก ห้วยขาแข้ง ไปหาความวิเวกจากเขาใหญ่ เขาหลวง น้ำหนาว ภูสอยเตี๋ย สอยดาว อะไรต่าง ๆ เราไปหาความวิเวกอย่างนั้น

พระธรรมพระวินัยนี้แหละจะทำให้เราเข้าสู่ความวิเวก ความรู้ความเข้าใจ จะทำให้เราเข้าสู่ความวิเวกนะ เราจะได้รู้ข้อสอบและรู้ข้อตอบรู้จักความวิเวก

ถ้าอย่างนั้นนะเราทั้งหลายจะพากันไปแก้ที่ปลายเหตุ ต้นเหตุมันอยู่ที่เราไม่รู้ ไม่เข้าใจนะ เราไม่เอาศีลมาใช้ไม่เอาสมาธิมาใช้ไม่เอาปัญญามาใช้ เราเอานิติบุคคล ตัวตนมาใช้ เราเลยไม่มีความวิเวกนะ

ความสงบความวิเวกมันต้องอยู่กับเราทุกหนทุกแห่ง

เราต้องขบใจสิ่งต่าง ๆ ที่มันมาสัมผัสกับเราทางตาหูจมูกลิ้นกายใจที่ให้พวกเรา ได้ประพบัติได้ปฏิบัติ ถ้าอย่างนั้นนะมันจะเป็นความสงบจากสิ่งไม่มีอยู่

ความสงบมันต้องสงบจากสิ่งที่มีอยู่ด้วยความรู้ความเข้าใจ เราทั้งหลายจะได้เข้าสู่ หลักการอุดมการณ์อุดมธรรมนะ แต่ก่อนมันอุดมสมบูรณ์ด้วยความหลงนะ

เราต้องรู้เข้าใจในการประพบัติการปฏิบัติเราจะไม่ได้ไปหาความสงบความวิเวก ระดับสมาธิระดับสมาบัติ

เราต้องพัฒนาวิทยาศาสตร์พัฒนาทั้งใจไปพร้อม ๆ กัน ชีวิตของเราจะ

เราต้องรู้เข้าใจ วันหนึ่งคืนหนึ่งเรานอนเราพักผ่อนให้เพียงพอ วันหนึ่งคืนหนึ่งจะ อย่างที่เราอยู่กรุงเทพมหานคร ค่าพีเอ็มของอากาศมันไม่ดี

คนอยู่ในกรุงเทพมหานครปริมาณนอนพักผ่อน ๖,๗,๘ ชั่วโมง ถึงที่นั่นจะดี มีแอร์คอนดิชันมีเครื่องฟอกอากาศ แต่ค่าไฟเืมไม่ดี เราต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ

กายนี้ก็เป็นส่วนสำคัญนะ ต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ ปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ เข้าหาเวลา

ปัจจุบันนี้แหละมีการพัฒนาเทคโนโลยี ไม่มีกลางวันไม่มีกลางคืน ทำงานทั้งกะ กลางวันกลางคืน แต่พวกเราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราต้องนอนพักผ่อน ๖,๗,๘ ชั่วโมง อย่าพากันคอร์รัปชันเวลานอน

เวลาทำงานก็มีความสุขกับการทำงานกับการปฏิบัติต้องไปพร้อม ๆ กันอย่างนี้ ต้องมีความสุขในการทำงานกับการปฏิบัติ ชีวิตของเรามันจะไม่ใช่โรคมืดเศร้า

ให้รู้ให้เข้าใจ อย่าพากันฟุ้งซ่าน ต้องรู้เข้าใจในข้อวัตรข้อปฏิบัติของตัวเอง ทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์

เราทั้งหลายก็พากันแก้ที่ตัวปฏิบัติที่ตัวเองให้สมบูรณ์ทั้งกายวาจาภิรียมารยาท อาชีพที่เป็นบริสุทธิ์คุณ

เราทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้เน้นที่ปัจจุบัน ทำติดต่อกันต่อเนื่องกัน ไม่ไปตาม สิ่งแวดล้อมต้องเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต เป็นบุคคลที่มีสติมีปัญญา บุคคลที่บรรลุนิติภาวะ ไม่ไปเอาความสุขจากความหลง ไม่ไปเอาความสุขจากการ เบียดเบียนเอาของคนอื่น

มนุษย์เราเป็นผู้ที่ไม่เอาอะไรเป็นผู้ที่เสียสละ มนุษย์เราคือผู้ที่เสียสละ ไม่เอาของของใคร เป็นผู้ให้เป็นผู้เสียสละ

การที่เราเป็นข้าราชการเป็นนักการเมืองเป็นนักบวช

เราต้องรู้เข้าใจนะ เราต้องมีความสุขในการทำงาน มีความสุขในการปฏิบัติธรรม เป็นผู้ที่เสียสละ ทำหน้าที่ของตัวเอง ต้องเป็นผู้ให้

เอาตัวอย่างเสียสละเหมือนพระพุทธเจ้า เสียสละเหมือนพระเยซู เสียสละเหมือนพระนโปเลียนหัตต์ ต้องเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละมันก็ไม่เป็นธรรมไม่เป็นปัจจุบันธรรม มันจะเป็นนิติบุคคลตัวตนให้รู้เข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านแสดงธรรมเบื้องต้นว่าเราต้องเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละมันก็เป็นนิติบุคคลตัวตน

สักกายทิฐิคือยกเล็กความรู้สึกที่เป็นนิติบุคคลตัวตน ยกเล็กความสำคัญ มันหมายความว่าเราเป็นของเรา สำคัญมันหมายความว่าเราเป็นผู้หญิงผู้ชายเป็นคนหนุ่ม คนสาวคนแก่คนเฒ่าคนชราหรือว่าเป็นคนตาย สำคัญมันหมายความว่าเราเก่งกว่าเค้า รวยกว่าเค้าฉลาดกว่าเค้ามียาเวอร์สูงเป็นคนรวยเป็นคนมีฐานะ

ประการแรกท่านให้เราายกเล็กอย่างนี้ เพื่อเราจะเข้าถึงธรรมถึงธรรมบุญ เข้าถึงความพอดี เราต้องเสียสละ

เราคิดดูดี ๆ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านเสียสละ วันหนึ่งคืนหนึ่ง ท่านบรรทมพักผ่อนวันละ ๔ ชั่วโมง

วันหนึ่งคืนหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง กลางวัน ๑๒ ชั่วโมงกลางคืน ๑๒ ชั่วโมง ท่านบรรทมพักผ่อนวันละ ๔ ชั่วโมง ท่านเป็นผู้ให้ผู้เสียสละวันละ ๒๐ ชั่วโมง

เราต้องรู้เข้าใจว่าการเสียสละมันเป็นธรรม เป็นธรรมบุญ เป็นรัฐธรรมบุญ
เอาตัวตนเป็นที่ตั้งไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่ธรรมบุญ ไม่ใช่รัฐธรรมบุญ

มนุษย์เราต้องเสียสละ ต้องรู้เข้าใจเพื่อจะได้ลงใจ ลงใจในสิ่งที่ถูกต้อง
ลงใจต่อพระพุทธเจ้า ลงใจต่อธรรมะ ลงใจต่อพระอริยสงฆ์ต้องรู้เข้าใจ

เอาตัวตนเป็นที่ตั้งคือบุคคลที่ไม่รู้หรือสงสัยเอาความหลงนำชีวิตเอาความง
หลงมกมาย เอาไสยศาสตร์นำชีวิต

สมัยปัจจุบันนี้เค้าพูดนิยมนกันว่าสายมูสายหลงเอาไสยศาสตร์ ให้เราเข้าใจ

เราทั้งหลายต้องพากันเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละศีลก็ไม่มีสมาธิก็ไม่มีปัญญาที่ไม่มี

ศีลนี้เป็นสัมมาทิฐิที่เราเข้าใจ เราจะได้เอาอุปกรณ์คือศีลคือสมาธิ
เพื่อเป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณมาใช้มาปฏิบัติให้เข้าใจอย่างนี้

ศีลสมาธิปัญญาถึงเป็นบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะ
ต้องเป็นบริสุทธิ์คุณ

ต้องรู้เข้าใจ เราอย่าไปเอาอะไร อย่าไปมีอะไรเป็นอะไร ต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้
ไม่เข้าใจมันก็จะหมุนไปด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ

วันเสาร์วันอาทิตย์นี้เป็นวันหยุดการทำงานภายนอก มาเน้นเรื่องจิตเรื่องใจ
เน้นการเจริญสติสัมปชัญญะ ไม่อยู่กับภายนอกไม่อยู่กับความสงบ เราต้องมาอยู่กับ
ศีลสมาธิปัญญา

ศาสนาพุทธก็ไปวัดศาสนาคริสต์ก็ไปโบสถ์ ศาสนาอิสลามก็ไปมัสยิด ศาสนา
พราหมณ์ก็ไปวิหารก็ไปที่สงบที่วิเวกอย่างนี้

หลักการดำเนินชีวิตครั้งพุทธกาลเค้าถึงมีวันพระน้อยวันพระใหญ่

วันพระน้อยก็ได้แก่วัน ๗ คำ ๘ คำมันก็เท่ากับวันเสาร์วันอาทิตย์ วันพระใหญ่
๑๔ คำ ๑๕ คำก็เท่ากับวันเสาร์อาทิตย์

หลักการที่ผ่านมามากมายร้อยหลายพันหลายหมื่นปีก็ใช้หลักการนี้ เพราะหลักการ
นี้ก็ใช้ได้ พัฒนาใจพัฒนาวัตถุไปพร้อม ๆ กัน

วันเสาร์วันอาทิตย์ไม่ใช่วันหยุดให้เราไปหาอยู่หากินไปหาอยู่หาหลงนะ

เราต้องรู้หลักการรู้อุดมการณ์แล้วก็รู้อุดมธรรมเพื่อเอาธรรมนำชีวิต

เราคิดดูดี ๆ นะ คนจนถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจไม่เอาธรรมนำชีวิต ไม่เอาธรรมบุญนำชีวิต
มันก็เป็นทุกข์ คนรวยนะเอานิติบุคคลเอาตัวตนนำชีวิตมีชื่อเสียงมีเกียรติยศ มีบ้านหรู
มีรถหรู มีอะไรอำนวยความสะดวกด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ เอาความรวย
เอาความร่ำรวยหาฟูฟ่าเป็นนิติบุคคลตัวตน เค้ารวยเค้ามีทุกข์เพราะมีตัวมีตน
เพราะตัวตนคือความไม่รู้จักพอ เป็นการที่เข้าไม่ถึงความพอเพียงเพียงพอ

พวกเราทั้งหลายให้รู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจแล้วชีวิตของเราทั้งหลาย
มันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.นะ ตึก สตง. อยู่ที่กรุงเทพมหานครอยู่ที่เมืองหลวง
ของประเทศไทย ด้วยความไม่รู้ความไม่เข้าใจ เอาความหลงนำชีวิตเอานิติบุคคล
ตัวตนนำชีวิต ชีวิตนี้มันถึงพังทลายด้วยความไม่ถูกต้องนำชีวิต

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายที่ได้พากันเอาธรรมนำชีวิต เพื่อเป็นบารมี
เป็นความดีที่ประกอบด้วยปัญญา ต้องรู้หลักการรู้อุดมการณ์รู้ธรรม

เราจะได้เอาความถูกต้องกลับคืน เอาบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพ
กลับคืนมา เอาพระนิพพานบ้านที่แท้จริงของเรากลับคืนมา เพื่อเป็นบารมีเป็นความดี
เป็นปัญญาบริสุทธิ์คุณ ชีวิตของเราก็จะเป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เป็นผู้ปฏิบัติตรง
เข้าถึงพระนิพพานในปัจจุบัน ด้วยความรู้ความเข้าใจ
